

N:o 15.

A/ Herr **Hessle**: Att bränvinsförsäljningsavgiften från hela Riket måtte ingå till Statskontoret och af detta Verk fördelas mellan länen efter folkmängden.

Då avgiften för bränvinsförsäljning har egenskap af bevillning, hvilken egenskap ej förändras genom medlens anslående till vissa kommunala behof inom hvarje län, så följer häraf uppenbart, att hela befolkningen, då den drager enahanda bördor, bör ega lika förmån af ett så beskaffadt anslag.

Ett motsatt förhållande har likväl hittills egt rum, hvilket kan inhemtas vid jemförelse emellan länens folkmängd och det belopp, hvarje län af nämnda afgift åtnjutit. Jag hemställer fördenskull vördsamt,

att beslutas måtte, det bränvinsförsäljningsavgiften från hela Riket skall ingå till Statskontoret och redovisningen deraf lika med andra statsmedel undergå revision, samt att de inflytande sammanslagna beloppen varda af Statskontoret fördelade emellan länen efter folkmängden.

Det Utskott, hvartill denna motion torde remitteras, synes mig böra kunna bemyndigas att, till ledning för omdömet, infordra officiel uppgift på de belopp, som uppbörden af ifrågavarande afgift under senast förflutna två år utgjort.

Stockholm den 23 Januari 1867.

B. W. Hessle.

N:o 16.

A/ Herr **Hessle**: Angående ändring af lagens stadgande i 26 Kap. 1 § Byggningsbalken, rörande kyrkobyggnad.

26 Kap. 1 § Byggningsbalken innehåller väl i 1:sta mom. den sats, att alla, som i socknen bo, skola kyrka bygga och uppehålla, men i efterföl-

jande mom. sådana stadganden om tillämpning af nämnda sats, att denna tunga trycker förnämligast jordbruket, hvaremot andre näringsidkare så ock löntagare och kapitalister, fastän för dem kyrka och skolhus, hvilket sednare enligt författningarne hänföres under enahanda egenskap med kyrkobyggnad, äro lika nödiga och tillgängliga som för hemmansbrukare, slippa att deri deltaga vidare, än med dagsverksskyldighet eller lika med torparen och dagakaren.

och följd af det skick, hvori landet sig nu befinner, sedan alla näringar, lösta från det tvång, hvori de fordom vore inklämda, blifvit i rättigheter likställda, samt inom befolkningen för öfrigt upphört all annan klasskilnad än emellan förmögne och fattige, hvilken ej någonsin kan upphöra, synes billighet och rättvisa påkalla förändring af åberopade lagrum; och jag hemställer för denskull vördsamt, att, med upphäfvande deraf, samma lagrum måtte blifva så lydande:

”Alle, som i socknen bo, skola kyrka bygga och uppehålla och hvad dertill hörer, såsom klockstapel, kyrkomur, socknestufva, fattigstufva och skolhus. Körslor härtill utgöras efter hemmantalet och dagsverken efter matlagen, men virke och all annan kostnad efter gällande grund för kommunalutskylder (fyrc?). Innan något i thy mål företages skola socknemännen kallas tillhopa att derom samrådas och sig förena.”

Stockholm den 23 Januari 1867.

B. W. Hessle.

N:o 17.

Af Herr Hessle: Om åläggande för hvarje kommun att hafva hos sig anställd examinerad barnmorska.

Under flera år har Staten öppnat tillfälle till fri undervisning i förlösningskonsten och såmedelst sökt afhjelpa bristen på kunniga biträden åt barnaföderskor, hvarjemte menigheterna uppmanats hos sig anställa sådana biträden, men ändock saknas ännu inom åtskilliga kommuner examinerade barnmorskor, hvaraf följer att ett stort antal barn och barnaföderskor årligen omkomma. Inkonsekvent är det, att reglementet för barnmorskor af den 28 No-